

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepzaak: BER 17-010
Startnummer appelland: 199403867

Namens appelland is op 5 februari 2017 het bestuur van ZPC Livo in beroep gekomen van de volgende - hierna kort samengevatte - uitspraak van de Tuchtcommissie, gewezen onder nummer 81580 op de klacht het Bestuur van de KNZB.

Datum: 3 februari 2017.

Wedstrijd: Livo H2 – OZ&PC H2, gespeeld op 28 januari 2017.

Overweging: Elleboogstoot (wangedrag art. L 6.1).

Sanctie: Onvoorwaardelijk ontzegging van het recht ingaande op 3 februari 2017 deel te nemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor appelland als vaste speler staat of wordt opgegeven, 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Na afloop van deze periode voorwaardelijke ontzegging van het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode waarin beklagde als vaste speler staat of wordt opgegeven, 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, met een proeftijd van 1 jaar. Hieronder worden verstaan: competitiewedstrijden, bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Aan appelland is op 9 februari 2017 opschorting van de opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appelland behandeld op 20 februari 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, mr. R.W. Brouwer, secretaris, en F.A.W.P. van Lierop, lid.
2. De Commissie van Beroep heeft kennis genomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van het bestuur van ZPC Livo en nadere verklaringen van scheidsrechter S. en van de directe tegenstander R. van OZ&PC.
Ter zitting heeft de Commissie appelland en scheidsrechter L. gehoord..
3. Uit hetgeen de Commissie van Beroep ter kennis is gekomen, blijkt dat appelland volgens het tuchtrapport een elleboogstoot ten laste worden gelegd, waarbij hij zijn tegenstander recht in het gezicht heeft geraakt.
4. Appelland geeft in zijn verweerschrift het volgende aan: *Mijn tegenstander 'heeft met zijn hand mijn arm vast, en ik probeer mij los te maken van deze hand. Op het moment dat ik mij probeer los te trekken laat hij mijn arm los en zwaait mijn arm naar achteren. Hierbij komt mijn arm in aanraking met zijn hals. Dit gebeurde absoluut niet bewust en was zeer ongelukkig.'*
In het beroepschrift wordt aangegeven: *'Er wordt in de uitspraak verder niet genoemd dat er notitie is gemaakt van het feit dat de speler die betrokken was bij het voorval zelf nog naar de scheidsrechter is toegegaan om aan te geven dat hij vond dat er geen sprake was van een elleboogstoot. Het betrof volgens hem een ongelukkige loop van omstandigheden.'*
Ter zitting beschrijft appelland de spelsituatie opnieuw. Na een schot op doel door een medespeler wilde hij in de contra aanval gaan door om zijn tegenstander heen te draaien. Hij werd vastgehouden en raakte 'los' waarbij zijn arm boven water kwam. Appelland geeft aan, dat hij niet gevoeld heeft dat hij zijn tegenstander heeft geraakt en zeker niet de intentie had zijn tegenstander ietsel toe te brengen.
In zijn ogen heeft de scheidsrechter, die op grote afstand aan de overzijde van het bad stond, de situatie niet goed kunnen zien. Na de wedstrijd wilde appelland samen met zijn tegenstander aan de scheidsrechter melden dat beide spelers elkaar vasthielden en bij het los trekken zijn elleboog niet het hoofd van zijn tegenstander heeft geraakt. Zijn verzoek dit op het formulier te zetten werd niet door de scheidsrechter gehonoreerd.
5. In zijn schriftelijke verklaring omschrijft tegenstander R. de situatie als volgt: *'Tijdens de wedstrijd Livo 2 – OZ&PC 2 is er een UMV 4 gegeven met als reden een "elleboogstoot". Nou wil ik graag deze situatie kort uitleggen van mijn oogpunt. De desbetreffende speler lag mij te verdedigen waar we elkaar onderwater vast hadden. Hij heeft zich los getrokken waardoor zijn elleboog uitschoot richting mijn hoofd. Toen er gevloten werd dacht ik hij er uitgestuurd werd, maar deze situatie werd anders beoordeeld door de scheidsrechter.'*
6. Scheidsrechter L. verduidelijkt het voorval zoals omschreven in zijn tuchtrapport.
Als 'verdedigend' scheidsrechter zag hij op 12 meter afstand een achterwaartse elleboogstoot van appelland richting het hoofd van zijn tegenstander gaan, die vervolgens met beide handen naar zijn gezicht

greep. Uit deze reactie leidde de scheidsrechter af dat deze ook werd geraakt. Of dit simuleren is geweest, kon hij niet beoordelen. De aanleiding – het vasthouden – heeft hij niet waargenomen. In zijn tuchtrapport meldt hij, dat *'betrokken speler kwam na de wedstrijd uitleg geven hoe het is gebeurt, en dat hij zin tegenstander niet heeft geraakt. Excuses is gemaakt. Blauw hield mij vast en trok mij naar zich toe.'*

Scheidsrechter S. heeft het voorval niet zien gebeuren.

7. De Commissie van Beroep overweegt als volgt:
 - a) Scheidsrechters zijn voor de Commissie 'de ogen en oren'. De scheidsrechter heeft tijdens een zwembeweging om in de contra-aanval te gaan een achterwaartse elleboogstoot van appellant waargenomen. De tegenstander greep daarna met beide handen naar zijn gezicht, waaruit hij afleidde dat deze tegenstander werd geraakt.
 - b) Zowel appellant als zijn tegenstander bevestigen de waarneming van de scheidsrechter, maar verklaren dat de elleboogstoot, die voortkwam uit het losrukken, niet het hoofd van de tegenstander heeft geraakt.
 - c) Voor de Commissie van Beroep is niet vast komen te staan dat appellant heeft gepoogd zijn tegenstander bewust een elleboogstoot te geven met het oogmerk hem letsel toe te brengen. De Commissie overweegt dat appellant wel een kennelijk forse en onbesuisde beweging naar achteren heeft gemaakt, die door de scheidsrechter als een opzettelijke poging tot het geven van een elleboogstoot kon worden opgevat.
 - d) De Commissie beoordeelt het voorval als onbeheerst spel. Hiermee rekening houdend acht de Commissie van Beroep een straf van 3 wedstrijden uitsluiting passend.

8. De Commissie van Beroep beslist als volgt:
 - a) De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 3 februari 2017.
 - b) De Commissie van Beroep ontzegt appellant ingaande 3 februari 2017 onvoorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team, waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 3 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en Jeugd.
 - c) De opschorting van de straf wordt met ingang van 28 februari 2017 opgeheven. Omdat appellant reeds 1 wedstrijd heeft gemist, resteren nog 2 wedstrijden uitsluiting.
 - d) De Commissie van Beroep veroordeelt appellant tot een bijdrage van € 29,15 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van ZPC Livo te belasten.

Nieuwegein, 21 februari 2017.

mr. W. Meijerink, voorzitter
mr. R.W. Brouwer, secretaris
F.A.W.P. van Lierop, lid